

12. Så han! rymde från otur till otur
alltjemt, Han war skygg på den grönskande
jord, Och han jagades nu utaf björnarne
hån, Opp till konungastaden i Nord.

13. När han gäldstugan såg, som på
Hornsgatan står, Med de gallrade fönstren
uti, Hwad han tänkte wet Loke, och Spelarn
det wet, I som tappen, I weten det I!

14. Är det här jag skall bo, är det kurrar
jag ser, Som Korpralen i Tullen beskref?
Det war hit, det war hit mina björnar mig
bjöd; Men de sjelfwe i hider förblef.

15. "Gå ej Herrar i smånästa rummena
der, Och betjenter med bricka på frack? Och
som slagbjörnens brum låter wårdens stig
in Och som swordomar gästernas tack.

16. Snart tre år ha förgått, sen jag skilj-
des från hem, Tänkte då ej på spelarefull;
Tänkte blott: 'huru werlden på sorger är
tom, Men på wänner och nöjen blott full."

17. I den fista min' fader är lagd, slog
jag in En spik, mån den rostas ännu? Och
hwem fräter der den? O! du graf gif din
sukt, Och du tid, dina tänder gif du!

18. Der står färre och Häst, den står wänd
emot Norr, Och är Norr jag min hemresa
gör; Jag will följa de gniflande hjulenas
gång, På den wäg, som är Danwiken för.

Säljas i Björnstahls Bokhandel.

REBECCA, D. Torssell, 1832.

Wisor.

Den Första:

Knallare-Balken.

Se'n mitt Knallare-Pass, för kontant det
förstås, Jag sått i Ulrik'shamn ell' Borås;
Med mitt alnmått på kåpp, och min påse på
rygg, Jag som Knallare wandrar helt trygg.

2. Se goddag, kära Mor, skall hon handla
i dag? Bästa priset wet hon jag plår ge;
Jag har Schalar och band, silkesdukar der-
till, Alla rara, det skall hon få se.

3. Se den der stora blå, som med bården
omkring, Trykt med rosor i ring uti ring;
Han är fin, han är rar, han är nymodig
med, Det wet jag, war hon säker på det.

4. Kalla mig för en skålm, när jag kommer
härnäst, Om ej färger ätra och bäst; Utaf
alla de dukar, som Mor handlat har, Hon
då like ej någonsin bar.

5. Hwar är Fargubben, Mor; Går jag bli
här hos er I qwarter öfwer natten, jag ber?
Jag skall ge er godt köp, och betala dertill,
Om jag bara får rå, som jag will.

6. Ack! ack! ack! lilla Ros! är hon ännu
här qwar? Kom och såg hwilken Schalen det
war, Som hon tyckte så om, kom och tag
denne här, Jag med henne ej nogräknad är.

7. Nu jag lunkat min tur, mina ställen
besökt, Och på wisa jag hushället öft; De-
lation har jag gett, emot hundra procent,
Jag har skräplat och ljugit allt jemt.

8. Se'n min påse jag tömt, gifwit Låns-
mannen tull, Och debutom min kassa är full;
Far jag hem, gör Bankrutt, får nytt Knallare-
pass, För att börja ny handel med glas.

9. Nu jag Herre will bli ifrån tå och till
ropp, Ha betjening, som lönas fullt opp;
Reser ytterst till Sund, narrar Judar och
fler Som, för räcken, kredit åt mig ger.

10. Se'n jag lurat mig fram, blir visiten
helt kort, Ty jag drejar mig fintligen bort;
Med mitt rof under arm, reser hem, tar mig
fram Och till Boks förer sjutton för sju.

11. Annu blir jag betrodd, gör konfurs än
en gång, Och ej båsvar för korparnes sång;
Om mitt mål skulle bli blott ett femqvarTERS
rep Och i döden mitt Knallareswey.

12. På mitt graföl skall då, Knallar jemt på
en gång Stamma upp, för den affidne, sång:
Att den döde ej war någon årelös skalk
Han har hållit wår Knallare-Balk.

Den Andra:

Spelare-Balken.

Nu han lunkade in i den qwalmiga sal,
Slog sig ned, som en wingskuten kalk. Men
för kämpar fring bord gaf han ordning för
spel. Will du höra hans Spelarebalk?

2. "Ej må låsas i bok, ej må sofwas i
sång: Mellan lakan blott sjukling läggs ned;
Spelarn wake på stol och med korten till bok,
Och till nattmössa hatten på sned.

3. "Kort är swärdsfästet der hos den tappre
Hufar, Kort den gadd, hwarmed Hufu ger

hugg. Det är nog; har du mod, se i medspe-
jarns kort, Och för kort är då icke din sugg.

4. "När det rafflas med makt, wåga kassan
du har, Har du ingen, lägg uret till bank.
Låt det gå, låt det gå: den som swiker är
feg, Förr'n du swiker, då helre blif pank.

5. "Knackar jungfru på dörr, nog du öpp-
nar kasske: Vår hon häfwor från frögares
dist; Ty det brånwin är dock det starkaste
win, Och den sill är den saltaste fiff.

6. "Nu syng Biribi-Bank, förr'n du
wiker från den, Wåga rocken, i hwilken du
står; Kryper nog till sin Herre igen, hwarom
ej: Gå i skjortan, ty nu ha wi Wår.

7. "När du wunnit war glad: den som
beder om lån, Har ej pant, är din spelbror
likwål; Gi'n en skärf till en pott, hör den blek-
nades röst: Den är niding, som afbryter spel.

8. "Sår är spelarewinst, och det pryder sin
man, När fring mun eller näsa det står;
Låt det blöda, förbind det se'n spelet är slut,
Men ej förr, will du helsas för wår.

9. Så han stiftade lag, och hans namn med
hwar natt Gick som förbud från stad och till
stad. Och hans like ej fanns mellan Ystad och
Cap. Men till slut wände lyckan sitt blad.

10. Och då satt han wid lådan och blickade
mörk, Såg hur tårningen drillade sig. "I
ditt djup ser han ned med sex ögon kasske,
Men med ett ser han uppåt till mig.

11. "Är Fortuna mig wred, må hon wända
mig rygg, Jag will tappa om så är bestämdt;
Men hon smilar så falskt, sticker Blarr'n i
min hand, Som nu gringor emot mig alljemt."